

En perverterad reflektion av Verkligheten

Brev från Sadananda 27 oktober 1959

Till svenska, inom rätvinkliga parenteser, fotnoter samt

© Kid Samuelsson 2011

Senast ändrad 1.1.20

Vamandas, Hella, vänner, [...]

Som svar på Hellas fråga om församlingshuset¹: Det som är i Vaikuntha², allt detta finns i en förvriden tre-guna-form³ i världen. Det är alltså inte som det ser ut, dvs. församlingshuset etc., lila-n [Guds eviga lek] och orterna i Goloka är inte ”mänskliga”, utan det mänskligt-ortsbundna i den här världen är den förvridna återspeglings (bestående av maya’s tre guna-s), den osunda motsatsen till det som består av cit.

Vaikuntha-Goloka-lila-n med den ljuvlige, ömme och uppsluppne Krishna, som ber modern om tillåtelse att få valla korna etc., ser mänsklig ut, eftersom den perverterade, guna-artade återspeglings⁴ av denna ljuvliga Goloka-lila etc. är just människornas värld. Så som man kastar en oätlig skuggbild av ett äpple på marken så snart man får smaka det utsökta äpplet från äppelträdet, så förkastar man guna-världen helt spontant och utan ansträngning så snart man får höra om denna ljuvliga Goloka-lila. Så snart denna Goloka-lila nu uppenbarar sig på jorden som Gokula-Vraja, ställer den genast alla mänskliga så kallade värden så i bakgrunden, att det som hade ett värde blir till

¹ Församlingshuset i Goloka där Guds eviga medspelare samlas varje kväll. Goloka är den form av Guds eviga rike av förtrollande skönhet och oinskränkt uppsluppenhet som aldrig manifesteras, uppenbaras i världen.

² I detta sammanhang betyder *Vaikuntha* hela cit-världen, bestående av sat-cit-ananda, dvs. evigt Vara, ren Kunskap och sann Glädje. I ordets inskränkta betydelse betyder ordet det gudsrrike där fullheten av vördnad och värdig upphöjdhet råder, i kontrast till det gudsrrike där fullheten av förtrolighet, förtrollande ljuvlighet och oinskränkt uppsluppenhet råder.

³ Maha-maya’s tre grundläggande guna-s, kvaliteter eller egenskaper: sattva, rajah och tamah.

⁴ Det finns en viss likhet mellan dem, även om den förra är en fullständig *förvridning* av den senare, en upp-och-nedvänd återspeglings.

skugga. Den betecknas därför som "vidambanam", dvs. den gör att världen och de jordiska så kallade värdena – som äktenskaplig kärlek, föräldrakärlek, kärlek mellan vänner etc. – blir helt osmakliga, och jämförda med Goloka och Goloka-lila-n synes fullkomligt *obetydliga, löjeväckande*. Goloka-lila-n och den uppenbarade Vraja-lila-n får de världsliga tre-guna-värdena att framstå som blott en parodi; de gör det ädlaste mänskliga helt enkelt *skrattretande*.

Den Gudomliga moderns skickande av cit-mat till cit-Krishna är alltså evig lek i ljuvlighetens rike; ställd mot den är en guna-moders skickande av guna-mat till ett barn bestående av guna-s rent löjeväckande – uttryck för en instinkt som blott har självisk kärlek som grund men *ingen* prema⁵. Detta vet inte människorna, som anser att det är [sann] kärlek, och därför blir de upprörda då de får höra detta!

Läkaren, som ertappade mig med att åter sitta och skriva istället för att vila, frågade mig just: "Bortsett från Era (och därmed mina) vänner i Väst, kommer man inte att stena Er när Ni i Väst betecknar hela den moderna världen med sina stolta bedrifter som löjeväckande, och därmed allt som man betraktar som gott och ädelt?"

Förhoppningsvis kan Ni läsa mitt klotter.

Oh, må Krishnas vilja avslöjas för oss och mitt bemödande bära den frukt som Han önskar.

Alltid Er Sada

⁵ Ren, osjälvisk kärlek, som inte har något annat syfte än att glädja och tillfredsställa objektet, föremålet för denna tjänande, kunskapsrika kärlek, nämligen Gud Själ; eller från Hans sida, att glädja och tillfredsställa de som tjänar Honom med denna kärlek.